

Janneke Brinkman-Salentijn

is biologe en illustratrice. www.jannekebrinkmansalentijn.nl

‘Of ik een **fuchsia wilde schilderen** die was vernoemd naar een helaas veel te jong **overleden vrouw**’

Zo'n twintig jaar geleden begon mijn liefde voor de fuchsia. Ik was uitgenodigd door een familie uit de Achterhoek om bij hen een tentoonstelling te houden en Elco mocht de kleurrijke fuchsiashow openen, die er tegelijkertijd was. We leerden Theo en Mientje kennen, schatten van mensen die als hobbykwekers steeds weer nieuwe planten ontwikkelen. In Aalsmeer keurde hij, met zijn collega's, als keurmeester van de vereniging telkens weer nieuwe door de leden aangeboden soorten: was de vorm wel anders, de kleur beter, de soort mooier dan die van eerdere variëteiten?

Voor schilders een hele uitdaging om al die verschillende soorten rood en paarsblauw te mengen. Onlangs belden ze met een niet alledaagse vraag van een familielid. Er was een fuchsia vernoemd naar een helaas veel te jong overleden vrouw en haar ouders wilden zo graag die *Inge Frazer* geschilderd hebben. Gelukkig zaten er genoeg knoppen, bloemen en zaaddozen aan om er een

mooi geheel van te maken. De ouders wilden graag zowel de plant in zijn geheel als een bloem aan een losse tak hebben. Zo wordt de dierbare herinnering aan hun dochter wel op een heel bijzondere manier levend gehouden. Theo doet het intussen wat kalmer aan, maar de 65-jarige Nederlandse kring van fuchsiavrienden gaat zeker niet met pensioen. Op www.nkvf.nl staat steeds actuele informatie en daar hoor je bij wijze van spreken het liedje van zuster Clivia tussen de bloemen door: 'Wie wil er een stekkie, een stekkie van de fuchsia. Het is zo'n makkelijke plant. Hij eet als 't ware uit de hand.'